

ՀոփաւԱնի ԹուՆաՅաւԸ.

Երգեր

Ե - 1939

1374
Գրք

784
Ե-ՄԴ

4

Հ. Խ. Ա. Հ. : ԼՈՒՍՄՈՒԿՍՏԱՆ

ԱՐՄԵՆԻԱՆ ԿԱՐԻՆԵՏ

1869 - 1939

ՀՈԿԶՅՆՆԵՄ ԹՈՒՄՆՆՅՆ

ՅԵՌԳԵՌ

ՖՆՆԵՅԱՆ 70-ԱՄՅԱԿԻ ԱՌԹԻԿ

ՅԵ ԱՆ

տ. 300

2002 1939

11628-Ռ 2

2013

ՀՈՎԱՏՆԵՍ ՔՈՌԱՍՆՅԱՆ
(1869-1923)

1374-¹³⁷⁴ (79-ամ)
(28633-42)

Ատալինյան պանծալի սերնդի-խորհրդային բոլոր մանուկներն ու պատանիները լայ ճանաչում են խորհրդային հայ ժողովրդի սիրելի բանաստեղծ Հ.թումանյանին: Նա գրել է բազմաթիվ մանկական բանաստեղծություններ, պատմվածքներ, հեքիաթներ, պոեմներ և լեզենդներ: Հայտնի լին «Գիժորը», «Չունն ու կատուն», «Զարի փերզը» և ուրիշները:

Թումանյանը ծնվել է լոռու դսեղ գյուղում 1869թ. գյուղական միջակ ընտանիքում: Նա իր սկզբնական օրաճանաչությունը սովորել էր հորից՝ տեր Թադևոսից: 8 տարեկան հասակում ընդունվել էր իրենց գյուղի տիրացու Գրիգորից «դպրոց» փոխտեղ գրում էլին արժիճե մատիտներով, իսկ բանալի պատրաստում էլին կակաչ ծաղիկից: Յերկու տարուց հետո թումանյանը ընդունվում է տիրացու Ասիակի վարժարանը, փորը հետագայում կոչվեց «Ասիակ վարժապետի դպրոց»: Ասիակ վարժապետը յերկարե գալապանով յերեսաներին «մանկավարժական տեռորի» յեր յենթարկում (ճեճում):

ՍՅ 11628-57 Գ

Ուղիղ 10 տարեկան հասակում Հ.թումանյանը թողեց իրենց գյուղը և ճնողների ողնոցաձք զնայ այն ժամանակ Գալապոլի կոչվող գյուղը (Ատեփանապան) և ընդունվեց տիգրան վարժապետի յերկարե չորստապան դպրոցը: Դա 1879թ. եր: Զորս տարի սովորելուց հետո, փերզապրեց դպրոցը և տեղափոխվեց Բքիլիսի: Բքիլիսիում ընդունվեց Ներսեսյան դպրոցը և սովորեց մինչև 1886 թիվը:

Թումանյանը ընդամենն ապրել է 54 տարի, 14 տարի իրենց գյուղում և 40 տարի Բքիլիսիում: Նա չնայած կարճ ժամանակ ապրեց խորհրդայնացումից հետո, բայց նա օրկաբայ ընդունեց խորհրդային իդիսանությունը և իր ամբողջ հողոյ փողզունեց չոկտեմբերյան Աոցիալիստական մեճ Էնդափոխությունը:

Մեճ է թումանյանի կատարած յառայությունները հայ ժողովրդի կուլտուրայի, օրականության և արվեստի այնչունդերի քարդայման բնաօղապառում: Այդ է պատճառը, փոր խորհրդային հասարակությունը նրան ճանաչում է, փորպես հայ ժողովրդի մեճ բանաստեղծ:

ԼՍԿ-ի Արուսադապրոչական կաթինետ

1. ՓԻՍՈՍ

Դրոսէ 2. ԹՈՒՄԱՆՅԱՆԻ

չերածը. Վի՛ր. Վիրպոյանի

ուրախ

փսոսն փի-սոն մը լա վան բազ թիզ բո-ղեց

փա-խազ վան լեզուն թարթիան յեր-կար փոչ

հնչ փոր ու-լեց ա-սին փոչ

փիսոն գնաց օղեց օղ
փորը դատարկ սրտը շող
դունչը մեկնեց փոփոքին
չերեփն իզազ եազաօին

2. ՇՈՒՆՆ ՈՒ ԿԱՏՈՒՆ (հատված)

Դրոսէ 2. ԹՈՒՄԱՆՅԱՆԻ

չերածը. Վ. Մուրադյանի

բարա-զո-ղում ուստա փի-սո գը-լու-խս հըր-սեց

ի սեր աստ-Յո առ ես մորթին ու ինչ հա-ճար

մի գը-ղազ կարի գը-լու-խս հա-ճար վար-չիդ հա-ճար

մի ա-միտ մը. նա հա-ճա հա-ճա շատ չու շա նա

- Կնչ-փս փոքա քե ու ինչ-ի մի գը զազա ու

Եր քուրդ չի քու բան-կա-գին խա-րեր հա-մար

ուր-բար ո-րը հա-մե-սե՛ք տար: փողի մա-սին

ա-վելորդ դա մեր մեկ խո-սայն ել ա-մո-րա

ինչ մե՛ք բան է տո հեր որի-նամ միայն միայն

Եր ցղա-կի վարչ: Ա-րի շափող-վեր առ շե՛մ

տես ինչ զո դակ կո կա թե՛մ.

3. ԾՈՒՂՐՈՂՈՒ

խոսք Զ. ԹՈՒՄԱՆՅԱՆԻ

ջերանդ դան դապարան

Ծուղրուղու ախո թը փի կանչեց թա-ռին երկ երկ երկ երկ

Զարբեցմորնոմծի տը մա ուրն երկ երկ երկ երկ երկ երկ երկ

Ծուղրուղու... խոսեց ճեզին յերկրորդ բերան

Հո՛, հո՛, հո՛, հո՛,

Նախիրն արդեն հանդը տարան,

հո՛, հո՛, հո՛, հո՛,

Ծուղրուղու... լույսը բացվեց յերրորդ կանչին

փո՛յ, փո՛յ, փո՛յ, փո՛յ,

Նստեց նանը տեղի մեջին,

փո՛յ, փո՛յ, փո՛յ, փո՛յ,

3. Կ Ա Ր Դ Չ

թարգմ. 2. թուճաճյաճի

յերածը. Ուժմ մեղիճյաճի

փոփ-դիկտը. դան մի վարդ — տե. սալ, — տե. սալ մի

վարդ — դաղ-տի մի- զին, վար-դը տե-սալ, —

ու-րա-իւս-լալ, — մո-տիկ-վա-լեց — սի-րունվար-

սի-րունվար- ղին, — Եւ-մի-րվար-դին, Եւ-մի-ր

վար - - դը դաղ-տի մի - զին: սի-րունվար-

դին, — վար-մի-րվար-դին, վար-մի-ր -

վար - դը դաղ-տի մի - զին: - զին:

տղան ասաց՝ «խեղ կը պոկեմ,
 և, կարմիր վարդ, դադտի միգին»
 վարդն ասաց՝ «տես, կը ծակեմ,
 վոր շնոռնաս փղոտ վարդին» -
 փղոտ վարդին, կարմիր վարդին,
 կարմիր վարդը դադտի միգին»

Ու անհամբեր տղան պոկեց,
 պոկեց վարդը դադտի միգին,
 փուզը նրա ջեռէր ծակեց,
 քայց ել չ'ոգնեց իրնիւղ վարդին -
 փրնիւղ վարդին, կարմիր վարդին,
 կարմիր վարդը դադտի միգին»

Կ. ՓՐՈՍԻԿԻ ԳՅՆԳԱՏԸ

խոսք Է. ԹՈՒՄԱՆՅԱՆԻ

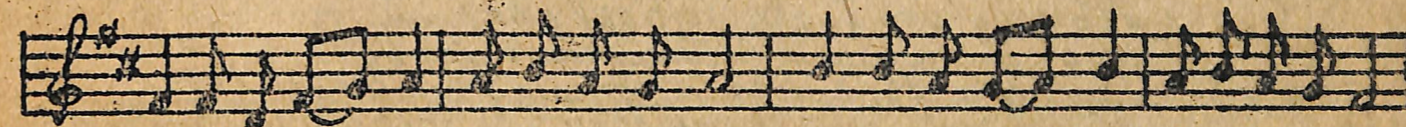
ջերածը Դ. ՂԱԿԱՐՅԱՆԻ

Վի-սիկը նըստել մի մուրանկյունում, ունիքը կի-տել ու լացե լի-նում
 մո-տիկեզա-լիս մի ու-րիղ կա-տու ինչու յես լալիս այ փիսիկ զան դու

ինչանեմ հա-պա վոր լայլ ը լի նեմ զան զատեանում փիսուն տիրադեմ
 են համոն քաղուն մա՞ծունը կե րապ գրնայ տատի մոտին չ վերադրապ

Շի-մի տա-տի-կի յե-տե-փիցրն-կամ, ինչ են ման զա-լիս մի մի փետա-ում
 փի սիկը նըստել մի մուրանկյունում ունիքը կի տել ու լացե լի-նում

5. ՉԱՐՆԱՆԸ

(բացվում են գարնան)

խոսք Է. Թումանյանի
աշխույժ

չեր. Անուշ. տեր. Ղեզվողյանի

բացվում են գարնան որերը պայլառ կրգասիրեն կեր գրնանի դեպի սար

գրնանի դեպի այնտեղ յերկնահաս վերև կյանի լայնաչափ յերկինք ու արև:

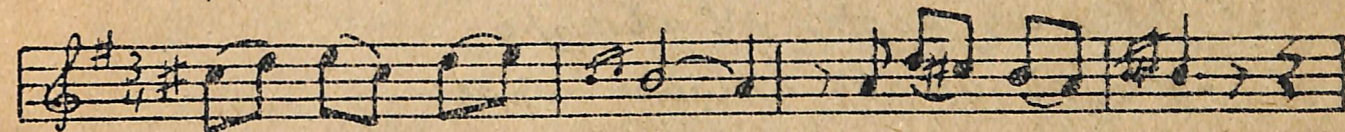
փրթրթում են գարնան ճաղկունքը վառ վառ
վեր կապ վեր ընկեր յերնենք դեպի սար
հապար զոչներոյ հապար հապար տեղ
ժրպտում են նրանք ու բուրում այնտեղ:

կանչում են գարնան հոյերն անհամար
գնանք հա ընկեր գնանք դեպի սար
չերթենք նրանց հետ յերկնահաս վերև
կյանի լայնաչափ ճաղիկ ու արև:

6. ՄԱՆՈՒԿՆ ՈՒ ԶՈՒՐԸ

խոսք Է. Թումանյան
արագ

չերածղ. Ռոմ. Մելիქյանի

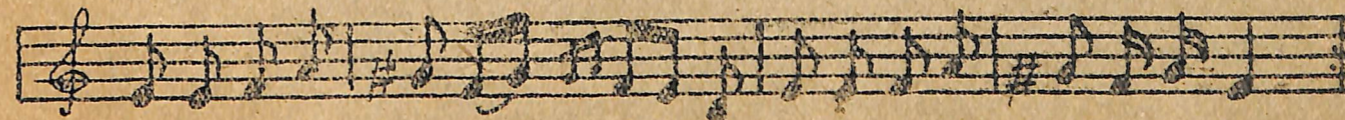
դու փոք սա թե՛ն կուզաս զո թիկ

իմ պաղ զո թիկ իմ անու զիկ -

- յես են սարեն կու գամ մթ թին ուր հիմունոր չյունե զզլ-իսին

յես են սարեն կուզամ մթ թին ուր հիմունոր չյունե զզլ-իսին:

Դու վոր սարեն կուգաս զօրիկ
 հմ պաղ զօրիկ հմ անուշիկ
 - ջես են սարեն կուգամ յօրին
 վոր հին ու նոր յյուն և դևին

Դու վոր առուն կերթաս զօրիկ
 հմ պաղ զօրիկ հմ անուշիկ
 - ջես են առուն կերթամ զօրաբթ
 ուր ափերն են շուգան ու վարդ:

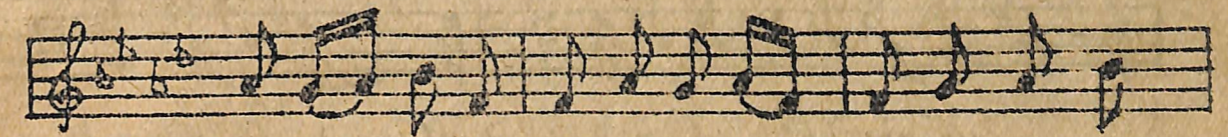
7. ԿԱՐԱԿԻԿ

Խոսք Է. Թուճանյանի

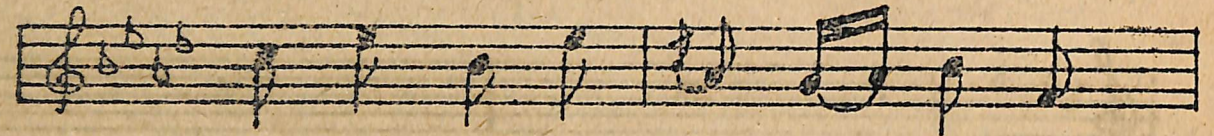
ջերանդ. Կզարտ Մանուկյանի

Կ-րե բաց վեց թուխամպերեն, կա-խաղ թը-ուալ
 քո բուն հյուսամ ժա-ղիկ-նե-րոպ, շու-ղան նար-օրպ

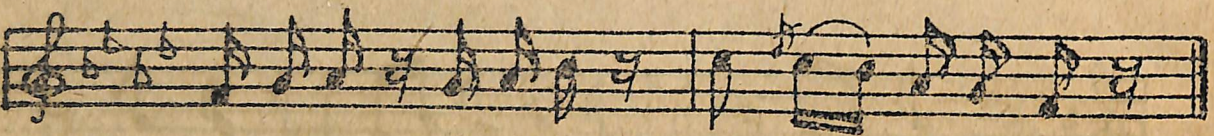
կա-նաղ սարեն, կա-նաղ սարեն, սա-րի Դե-րեն
 նու-նու-ձա-րոպ, քո տեղ լոպ-վաճ սող ու շա-ղոպ:

բա-րև բե բազ Ճա-ղիկ-նե-րեն
ՔՐ-նես, կե-նես յերգ ու տա-ղուկ

սի-րու-նիկ, սի-րու-նիկ, նախ-գուն կա-խ-սիկ,

սի-րու-նիկ, սի-րու-նիկ, նախ-գուն կա-խ-սիկ:

8. ՅԻՏԻԿԻ ՈՐՈՐԸ

խոսք բուն ճանչանի շերտով: Կիպար ճանուկչանի
հանդիսա

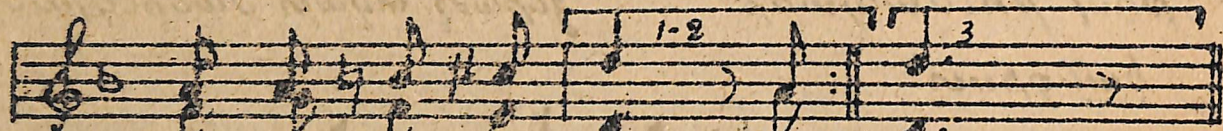
կախ-կամ Ե. Նյուդ-խի - - - ճոճո ճիտի կի կի

շի - - - հո կիկ - - - կի շի - -

ճոճո թորկի տա շի - բե թի նա

շի յի տիկ նա շի յի... շի:

2. Դիտիկո անուշ յերայ և տեսնում

փրի՛, հոսիկ, փրի՛,

ճոճն որորսի, տաճի բերի

նանի՛, Դիտիկ, նանի՛

3. բայց, տե՛ս, Դիտիկն որ խնայ՛ ՚լ զարթնի

կամայ փրի, կամայ ՚

ճոճն և զգուշ տանի բերի:

նանի՛, Դիտիկ, նանի՛:

504

14. 12

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0667875

1374

Europe

784

G-77